

Moje zážitky z plaveckého kurzu

17. september. Deň ako každý iný, no pre nás druhákov zo stavebnej školy predsa niečím výnimočný. Vydali sme sa na dlhú cestu, ktorá viedla až do Chorvátska, mesta Pakoštan. Ráno sme dorazili na miesto činu a bolo tam nádherne. Nejdem rozpisovať, čo sme si dali na raňajky, obed či večeru, to asi nikoho zaujímať nebude. Vyrozprávam vám len tie najkrajšie zážitky z tohto kurzu.

Bolo to, myslím, v strede týždňa, keď sme sa rozhodli ísť do blízkeho mesta Biograd na Moru. Tu na nás čakala nádherná výletná loď, ktorá bola samozrejme z dreva, lebo ako povedal pán profesor Baculík: „Vybral som drevenú, lebo taká železná by nás stiahla ku dnu.“ V tom momente som nevedela či sa mám začať báť, alebo sa len smiať. Samozrejme sme sa len všetci chichúňali. Nikto z nás sa už nevedel dočkať kým nastúpime. Chvíľku to však trvalo, lebo sme čakali Nemcov, ktorí tiež šli s nami. Nevadí, aspoň sme si obzreli okolie. Keď odbilo desať hodín, loď zapla motory a vydali sme sa na plavbu. Prvú polhodinku nám zabralo zoznamovanie sa s palubou. Vietor nám vial do vlasov, slnko čím ďalej tým viac páľilo. Počuli sme štebot čajok, ktoré napádali rybárske lode, šum vín vytvorených loďou. Zhruba o jednej sme dorazili na súostrovie Kornaty. Keďže sme mali ešte čas, obhliadli sme si okolie. Čakal na nás úžasný výhľad na skalnatý lem Kornát, pod ktorým bolo kryštálovočisté more odkrývajúce rozmanité tvary reliéfu morského dna. Po chvíli sme sa vrátili na našu drevenú krásku, kde nás už čakala vôňa čerstvo upečených morských rýb. Ostatných pár hodín nás sprevádzali hity tohto leta, ktoré všetkých roztancovali. Vždy som chcela zažiť disco na lodi a konečne sa môj sen stal skutočnosťou. Takto sme sa pretancovali až do prístavu, kde sa naša plavba začala. Vtedy som zbadala, ako všetci Nemci skáču až zo samého vrchu lode do mora. V hlave sa mi premietla jedinečná šanca, ktorú som si nemohla nechať ujstíť. Chytili sme sa s babami za ruky, zastali si na zábradlie a šup do vody. Ten pocit bol jedinečný. Neviete do čoho idete, no na konci chcete, aby ste si to mohli zopakovať ešte tisíckrát.

Práve táto plavba, ktorej čerešničkou na torte sa stal nečakaný voľný pán do morských vín, bola mojím najkrajším a taktiež najodvážnejším zážitkom z tohto plaveckého výcviku. Ďakujem svojim rodičom a škole, že mi niečo takéto umožnili zažiť.

Diana Galádová

II.D

